

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) – Komisija za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo protiv BP, AB, PB, Agro In 2001 EOOD, Acount Service 2009 EOOD, Invest Management OOD, Estate OOD, Trast B OOD, Bromak OOD, Bromak Finance EAD, Viva Telekom Bulgaria EOOD, Balgarska Telekomunikatsionna Kompania AD, Hedge Investment Bulgaria AD, Kemira OOD, Dunarit AD, Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika AD, Evrobild 2003 EOOD, Technotel Invest AD, Ken Trade EAD, Konsult Av EOOD, Louvriier Investments Company 33 S.A, EFV International Financial Ventures Ltd, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A, V2 Investment S.A.R.L., Interv Investment S.A.R.L., Empreno Ventures Ltd.

(Predmet C-234/18)

(2018/C 240/27)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski gradski sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Komisija za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo

Tuženici: BP, AB, PB, Agro In 2001 EOOD, Acount Service 2009 EOOD, Invest Management OOD, Estate OOD, Trast B OOD, Bromak OOD, Bromak Finance EAD, Viva Telekom Bulgaria EOOD, Balgarska Telekomunikatsionna Kompania AD, Hedge Investment Bulgaria AD, Kemira OOD, Dunarit AD, Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika AD, Evrobild 2003 EOOD, Technotel Invest AD, Ken Trade EAD, Konsult Av EOOD, Louvriier Investments Company 33 S.A, EFV International Financial Ventures Ltd, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A, V2 Investment S.A.R.L., Interv Investment S.A.R.L., Empreno Ventures Ltd.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 1. Direktive 2014/42/EU⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji, koji utvrđuje „minimalna pravila [...] o zamrzavanju imovine s ciljem mogućeg naknadnog oduzimanja”, tumačiti na način da državama članicama dozvoljava donošenje propisa o građanskopravnom oduzimanju koje nije utemeljeno na presudi?
2. Proizlazi li iz članka 1. stavka 1. uzimajući u obzir članak 4. stavak 1. Direktive 2014/42/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji, da je samo pokretanje kaznenog postupka protiv osobe čija je imovina predmet oduzimanja dovoljno za pokretanje i provođenje građanskopravnog postupka oduzimanja?
3. Je li dopušteno šire tumačenje razloga iz članka 4. stavka 2. Direktive 2014/42/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji, kojima se dopušta građanskopravno oduzimanje koje nije utemeljeno na presudi?
4. Treba li članak 5. stavak 1. Direktive 2014/42/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji tumačiti na način da se samo na temelju nesrazmjera između vrijednosti imovine i zakonitih prihoda osobi može oduzeti imovina kao izravno ili neizravno stečena kaznenim djelom a da ne postoji pravomoćna kaznena presuda, kojom je utvrđeno da je osoba počinila kazneno djelo?
5. Treba li odredbu članka 6. stavka 1. Direktive 2014/42/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji tumačiti na način da oduzimanje trećim osobama uređuje kao dodatnu ili alternativnu mjeru neposrednom oduzimanju ili kao dodatnu mjeru proširenom oduzimanju?

6. Treba li odredbu članka 8. stavka 1. Direktive 2014/42/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji razumjeti na način da osigurava primjenu pretpostavke nedužnosti i zabranjuje oduzimanje koje nije utemeljeno na presudi?

⁽¹⁾ SL 2014., L 127, str. 39.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2018. uputila Commissione tributaria provinciale di Napoli (Italija) – easyJet Airline Co. Ltd protiv Regione Campania

(Predmet C-241/18)

(2018/C 240/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: easyJet Airline Co. Ltd

Tuženik: Regione Campania

Prethodno pitanje

Treba li članke 4. i 5. Direktive 30/2002/EZ ⁽¹⁾ i njezin Prilog II. tumačiti na način da im se protivi odredba poput one sadržane u članku 1. stavcima 169. do 174. Zakona regije Campania br. 5/2013 jer prije određivanja poreza nije izrađen cjelovit plan koji se odnosi na mjeru koji je potrebno donijeti radi ograničenja buke u zračnim lukama i njima susjednim područjima, u smislu članka 5. direktive i njezina Priloga II.?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. ožujka 2002. o utvrđivanju pravila i postupaka u vezi s uvođenjem operativnih ograničenja vezanih uz buku u zračnim lukama Zajednice (SL 2002., L 85, str. 40) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 13.)

Tužba podnesena 13. travnja 2018. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-261/18)

(2018/C 240/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Noll-Ehlers, J. Tomkin, agenti)

Tuženik: Irska

Tužbeni zahtjev

- proglasiti da je, propustivši poduzeti potrebne mjere za usklađivanje s točkom 1. drugom alinejom izreke presude ovoga Suda u predmetu C-215/06 ⁽¹⁾, Komisija/Irska, Irska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 260. UFEU-a;
- naložiti Irskoj da plati Komisiji paušalni iznos od 1 343,20 eura pomnožen s brojem dana između dana donošenja odluke u predmetu C-215/06 i dana usklađivanja Irske s tom odlukom ili dana donošenja presude u ovom postupku, ovisno o tome što je prije, s minimalnim paušalnim iznosom od 1 685 000 eura;